

OBSAH

Hlava	<i>Kníha první</i>	Strana
I.	Velikost Boží - - - - -	10
II.	Bůh jest v člověku a člověk v Bohu - - - - -	11
III.	Bůh jest ve všem - - - - -	12
IV.	Nekonečné dokonalosti Boží - - - - -	13
V.	Prosba o lásku Boží a odpuštění vin - - - - -	14
VI.	Vylíčení dětství a dík za prozřetelnost Boží - - - - -	16
VII.	I dětství tone ve hříších - - - - -	20
VIII.	Jak se naučil mluviti - - - - -	22
IX.	Nechuť k učení a záliba ve hře - - - - -	24
X.	Zhoubný vliv radovánek a divadelních her - - - - -	26
XI.	V nemoci prosí o křest - - - - -	27
XII.	Jak se mu stalo prospěšným i učení z přinucení - - - - -	29
XIII.	Ve kterých naukách měl největší zálibu	30
XIV.	Odpor proti jazyku řeckému - - - - -	33
XV.	Modlitba - - - - -	34
XVI.	Odsuzuje vyučovací methodu - - - - -	35
XVII.	Jak způsob vyučování sváděl k ješitnosti	38
XVIII.	Lidská zaslepenost, zachovávajíc pravidla vyučování, přestupuje přikázání Boží -	39
XIX.	Více se bál mluvnické chyby než hřichů	41
XX.	Dík za dobrodiní přijatá v dětském věku	43

Kníha druhá

I.	Vzpomínka na hřichy jinošského věku - - - - -	45
II.	Šestnáctý rok svého věku prožil ve smilné náruživosti - - - - -	46
III.	Nedostatky vychování Augustinova - - - - -	48
IV.	Krádež - - - - -	53
V.	Nikdo nehřeší bez příčiny - - - - -	54
VI.	Zdánlivé dobro vede ke hřichu; pravé jest v Bohu - - - - -	56

VII. Projev díků	- - - - -	59
VIII. V krádeži miloval účast druhů	- - - - -	60
IX. Špatná společnost	- - - - -	61
X. Klid v Bohu	- - - - -	62

Kníha třetí

I. Vliv lásky	- - - - -	63
II. Vliv divadla	- - - - -	64
III. Zpustlost mladíků kartaginských	- - - - -	67
IV. Ciceronův Hortensius roznítil v něm lásku k filosofii	- - - - -	69
V. Znechutilo se mu Písmo svaté pro prostý sloh	- - - - -	71
VI. Upadl do léčky Manichejských	- - - - -	72
VII. Nerozumnost učení manichejského	- - - - -	76
VIII. Co Bůh nařizuje, jest počestno	- - - - -	79
IX. Bůh soudí jinak než lidé	- - - - -	82
X. Podivné názory Manichejských	- - - - -	84
XI. Matčiny modlitby a slzy	- - - - -	85
XII. Odpověď biskupová na prosby sv. Moniky	- - - - -	87

Kníha čtvrtá

I. Sveden bludem sám svádí jiné	- - - - -	89
II. Vyučuje řečnickví a žije v nedovoleném poměru; odmítá hadače	- - - - -	90
III. Moudrý lékař odvrací ho od astrologie	- - - - -	92
IV. Žal nad smrtí přítelovou	- - - - -	95
V. Proč pláč jest úlevou nešťastným	- - - - -	98
VI. Vyznává nezřízenost svého bolu	- - - - -	99
VII. Z velikého zármutku opouští Tagaste	- - - - -	100
VIII. Čas hojí bolest	- - - - -	102
IX. Pravé přátelství má svůj základ v Bohu	- - - - -	103
X. Duše nemůže spočinouti ve tvorech	- - - - -	104
XI. Veškeré stvoření jest pomíjející	- - - - -	105
XII. Kdy jest láska dobrou	- - - - -	107
XIII. Původ lásky	- - - - -	109
XIV. Věnuje své spisy „O Krásném a Vhodném“ řečníku Hieriovi	- - - - -	110

XV. Uchvácen smyslností nedovedl se po-	
vznéstí k duchovnímu - - - - -	113
XVI. Porozuměl Aristotelovým kategoriím a	
knihám o svobodném umění - - - - -	116

Kniba pátá

I. Povzbuzuje mysl ke chvále Boží - - - - -	120
II. Bezbožný marně prchá před Bohem - - - - -	121
III. Příchod Faustův; zaslepenost filosofů - - - - -	122
IV. Jediné poznání Boha blaží člověka - - - - -	126
V. Nevědomost a nevěrohodnost Manesa - - - - -	127
VI. Výmluvný, ale neučený Faustus - - - - -	129
VII. Zklamán odvrací se od sekty manichej-	
ské - - - - -	131
VIII. Jde do Říma proti vůli své matky - - - - -	134
IX. Připisuje své uzdravení modlitbám matči-	
ným - - - - -	137
X. Bludy Augustinovy před přijetím evan-	
gelia - - - - -	140
XI. Nedostatečné odpovědi Manichejských	
na námitky z Písma - - - - -	144
XII. Věrolomnost žáků v Římě - - - - -	145
XIII. Příchod Augustinův do Milána a otcov-	
ské přijetí sv. Ambrože - - - - -	146
XIV. Poučen kázáním sv. Ambrožepočíná chá-	
pati svůj blud - - - - -	148

Kniba šestá

I. Svatá Monika v Miláně - - - - -	151
II. Ambrož zakazuje hostiny pohřební; po-	
slušnost Moniky - - - - -	153
III. Zaměstnání sv. Ambrože - - - - -	155
IV. Z kázání Ambrožových chápe katolickou	
pravdu - - - - -	157
V. O vážnosti a významu Písma svatého -	160
VI. Ubohost ctižádosti - - - - -	162
VII. Odvrací Alipia od her v cirku - - - - -	165
VIII. Alipiův opětný pád - - - - -	168

IX.	Alipius obviněn z krádeže	170
X.	Bezúhonnost Alipiova; příchod Nebri- diúv	172
XI.	Veliký zmatek v Augustinově srdci	175
XII.	Různý názor Alipiův a Augustinův o man- želství a celibátu	178
XIII.	Marná snaha matčina o manželství Au- gustinovo	180
XIV.	Rozhodl se vésti společný život s přáteli	181
XV.	Místo propuštěné souložnice bere si jinou	183
XVI.	Má strach před smrtí a posledním sou- dem	184

Kniba sedmá

I.	Představuje si Boha jako tělesnou bytost	186
II.	Nebridiový námitky proti Manichejským	189
III.	Hledá příčinu hříchu	190
IV.	Bůh jest neporušitelný	192
V.	Hledá opětně příčinu zla	194
VI.	Zamítl hádání hvězdoprvaců	196
VII.	Snaží se usilovně vypátrati příčinu zla	201
VIII.	Boží milosrdenství mu spěje ku pomoci	203
IX.	Nalézá jen temný obraz Kristův v kni- hách Platoniků	204
X.	Počíná poněkud chápati božské věci	207
XI.	Jak existují stvořené bytosti	209
XII.	Vše, cožkoliv jest, jest dobré	210
XIII.	Veškeré stvoření hlásá slávu Boží	211
XIV.	Konečně mu zasvitlo pravé poznání Boha	212
XV.	Vše má podíl na pravdě a dobrotně Boží	213
XVI.	Co jest hřích	214
XVII.	Jak dospěl k poznání Boha	215
XVIII.	Kristus jest cesta k spasení	217
XIX.	Považoval Krista za velmi moudrého člo- věka	218
XX.	Četba knih Platoniků učinila jej učeněj- ším, ale také pyšnějším	220
XXI.	Nalézá v Písmě svatém cestu spásy	221

Kniba osmá

I. Augustinova návštěva u Simpliciana - - - - -	225
II. Zpráva o obrácení Viktorinové - - - - -	228
III. Proč působí radost obrácení hříšníku - - - - -	232
IV. Proč obrácení proslavených lidí působí větší radost - - - - -	234
V. Co ho zdržovalo od obrácení - - - - -	236
VI. Zpráva o životě sv. Antonína opata - - - - -	239
VII. Vypravování Pontitianovo uvádí Augu- stina v nesmírný neklid - - - - -	244
VIII. Vnitřní boj - - - - -	247
IX. Proč duše sama sebe neposlouchá - - - - -	249
X. Dvě vůle a jen jedna duše - - - - -	250
XI. Před rozhodným bojem - - - - -	254
XII. Tajemný hlas - - - - -	257

Kniba devátá

I. Dík - - - - -	261
II. Rozhodl se opustiti školu - - - - -	262
III. Smrt Verekunda a Nebridia - - - - -	265
IV. Četba žalmů - - - - -	268
V. Oznamuje své rozhodnutí - - - - -	274
VI. Křest - - - - -	275
VII. Nalezení těl sv. Gervasia a Protasia - - - - -	277
VIII. Smrt svaté Moniky - - - - ,	279
IX. Chvalořeč o svaté Monice - - - - -	282
X. Rozmluva s matkou o nebi - - - - -	286
XI. Poslední slova a smrt svaté Moniky - - - - -	289
XII. Augustinův bol - - - - -	292
XIII. Modlí se za matku - - - - -	296

Kniba desátá

I. V Bohu jest naše jediná naděje a radost	300
II. Vyznání srdce - - - - -	301
III. Proč vyznává účinky milosti - - - - -	302
IV. Veliký užitek tohoto vyznání - - - - -	304

V.	Člověk sám sebe dobře nezná	- - - - -	306
VI.	Ví zcela určitě, že miluje Boha	- - - - -	307
VII.	Boha nepoznáváme smysly	- - - - -	310
VIII.	Síla paměti	- - - - -	311
IX.	Paměť s ohledem na vědy	- - - - -	315
X.	Vědy nevnikají smysly do paměti	- - - - -	316
XI.	Co znamená „učiti se“?	- - - - -	318
XII.	Paměť s ohledem na čísla a prostor	- - - - -	319
XIII.	Paměť s ohledem na duševní činnost	- - - - -	320
XIV.	Paměť s ohledem na hnutí myсли	- - - - -	321
XV.	Paměť s ohledem na nepřítomné	- - - - -	323
XVI.	Paměť s ohledem na věci zapomenuté	- - - - -	324
XVII.	Bůh převyšuje sílu paměti	- - - - -	327
XVIII.	Paměť jest nutna i k nalezení ztracených věcí	- - - - -	328
XIX.	Co znamená „vzpomínati si“	- - - - -	329
XX.	Hledajíce Boha, hledáme věčnou blaže- nost	- - - - -	331
XXI.	Jak idea blaženosti tkví v paměti	- - - - -	333
XXII.	Bůh jest radostí srdce lidského	- - - - -	335
XXIII.	Věčná blaženost jest radost z Boha, věč- né Pravdy	- - - - -	336
XXIV.	Bůh jest v paměti	- - - - -	338
XXV.	Ve které části paměti nalézáme Boha	-	339
XXVI.	Bůh jest pravda, jež odpovídá všem, kteří se ho táží	- - - - -	340
XXVII.	Co mu překáželo najít Boha	- - - - -	341
XXVIII.	Ubohost tohoto života	- - - - -	341
XXIX.	V Bohu jest jistá naděje	- - - - -	342
XXX.	Pokušení tělesné žádostivosti	- - - - -	343
XXXI.	Pokušení hrdla	- - - - -	345
XXXII.	Pokušení doléhající na čich	- - - - -	350
XXXIII.	Pokušení doléhající na sluch	- - - - -	351
XXXIV.	Pokušení očí	- - - - -	353
XXXV.	O zvědavosti	- - - - -	356
XXXVI.	O pýše života	- - - - -	360
XXXVII.	Jak působí na něho lidská chvála	- - - - -	362
XXXVIII.	O ješitnosti	- - - - -	366
XXXIX.	O samolásce	- - - - -	367
XL.	Opakuje, jak nalezl Boha v sobě a ostat- ních věcech	- - - - -	367
XLI.	Trojí žádostivost	- - - - -	369

XLII. Ďábel jest klamný prostředník - - - -	370
XLIII. Jediným prostředníkem jest Ježíš Kristus	371

Kniba jedenáctá

I. Vyznání vlastní ubohosti rozmnožuje lásku - - - - -	374
II. Prosba o porozumění Písmu svatému - - - - -	375
III. Vzývání Pravdy, aby mluvila skrze Mojžíše - - - - -	378
IV. Stvoření hlásá Stvořitele - - - - -	379
V. Svět byl stvořen z ničeho - - - - -	380
VI. Bůh stvořil vše věčným Slovem - - - - -	382
VII. Slovo jest Syn Boží souvěčný s Otcem - - - - -	383
VIII. Věčné Slovo jest naším jediným Pánem	384
IX. Jak Slovo Boží mluví k srdci - - - - -	385
X. Vůle Boží nemá začátku - - - - -	386
XI. Čas není měřítkem věčnosti - - - - -	387
XII. Co dělal Bůh před stvořením světa - - - - -	388
XIII. Před stvořením nebylo času - - - - -	389
XIV. Co jest čas - - - - -	391
XV. Co jest měřítkem času - - - - -	392
XVI. Jak se měří čas - - - - -	395
XVII. Kde jest minulý a budoucí čas - - - - -	396
XVIII. Jak minulý a budoucí čas jest přítomný	396
XIX. Jak lze poznati budoucnost - - - - -	399
XX. Jak nazvat různost času - - - - -	399
XXI. Jak možno měřiti čas - - - - -	400
XXII. Prosí Boha o rozluštění této záhady	401
XXIII. Podstata času - - - - -	403
XXIV. Čas jest měřítkem pohybu - - - - -	405
XXV. Prosba o světlo s hůry - - - - -	406
XXVI. Čas není měřítkem času - - - - -	407
XXVII. Jak měříme čas - - - - -	409
XXVIII. Čas měříme duchem - - - - -	412
XXIX. Spojení s Bohem - - - - -	414
XXX. Před stvořením nebyl čas - - - - -	415
XXXI. Bůh poznává jinak než člověk - - - - -	416

Kniha dvanáctá

I. Jak obtížno jest hledati pravdu - - - - -	418
II. O dvojím nebi a dvojí zemi - - - - -	419
III. Co jest tma nad hlubinou - - - - -	419
IV. Pralátka - - - - -	420
V. Podstata prahmota - - - - -	421
VI. Jak možno si představiti prahmotu - - - - -	421
VII. Nebe vyniká nad zemi - - - - -	423
VIII. Prahmota povstala z ničeho - - - - -	424
IX. Co jest nebe nebes - - - - -	426
X. Věří Písmu - - - - -	427
XI. Čemu se naučil od Boha - - - - -	427
XII. Dva druhy tvorů - - - - -	430
XIII. Duchové bytosti - - - - -	431
XIV. Hloubka Písma svatého - - - - -	432
XV. Rozdíl mezi Stvořitelem a stvořením - - - - -	433
XVI. Potírá odpůrce pravdy - - - - -	438
XVII. Různý význam slov „nebe i země“ - - - - -	439
XVIII. Písmo připouští více smyslů - - - - -	441
XIX. Zřejmá a jasná pravda - - - - -	443
XX. Různý výklad slov: Na počátku stvořil . . .	444
XXI. Různý výklad slov: Země byla neviditelná a beztvárná - - - - -	445
XXII. Bůh stvořil více věcí, o nichž Genesem lčí	446
XXIII. Různá mínění ve výkladu Písma - - - - -	449
XXIV. Písmo jest pravdivé, i když obtížné - - - - -	450
XXV. Obtížný výklad Genese - - - - -	451
XXVI. Jest možno vykládati tatáž slova různým způsobem - - - - -	454
XXVII. Nejlépe jest čerpati ze zdroje - - - - -	455
XXVIII. Různé názory učenců na Písmo - - - - -	457
XXIX. Jak může něco být dříve - - - - -	459
XXX. Výklad Písma musí se díti s láskou - - - - -	462
XXXI. Přijímejme pravdu, ať ji hlásá kdokoliv -	463
XXXII. Zjevená pravda - - - - -	464

Kníha třináctá

I.	Vzývá Boha nesmírné dobroty - - - - -	466
II.	Dobrota Boží jest původkyní tvorstva - - - - -	467
III.	Vše má svůj původ v milosti Boží - - - - -	469
IV.	Nezávislost Boha na tvorech - - - - -	470
V.	Nejsvětější Trojice - - - - -	471
VI.	Proč se Duch Boží vznášel nad vodami - - - - -	472
VII.	Působení Ducha svatého - - - - -	473
VIII.	Spojení s Bohem tvoří jedinou blaženost rozumných bytostí - - - - -	474
IX.	Proč se Duch Boží sám vznášel nad vodami - - - - -	475
X.	Vše jest darem Božím - - - - -	477
XI.	Obraz Trojice ve člověku - - - - -	478
XII.	Účinnost křestní vody jest od Ducha svatého - - - - -	479
XIII.	Odpuštění hříchů jest od Ducha svatého	480
XIV.	Víra s nadějí nám dodává síly - - - - -	482
XV.	Co rozumí oblohou a hořeními vodami	483
XVI.	Bůh jest nezměnitelný - - - - -	486
XVII.	Co jest pevnina, co moře - - - - -	487
XVIII.	Spravedliví jsou přirovnáni ke hvězdám	488
XIX.	Cesta dokonalosti - - - - -	491
XX.	Výklad slov: „Vyvodte vody živá zvířata, která se pohybují; létavci pak nad zemi pod nebeskou oblohou lítejtež“ - - - - -	493
XXI.	Výklad slov: „Vydejž země živočistvo“	495
XXII.	Znovuzrození ducha - - - - -	499
XXIII.	O čem může souditi duchovní člověk - -	500
XXIV.	Proč Bůh požehnal lidem, ptákům a rybám - - - - -	503
XXV.	Plody země označují skutky milosrdenství - - - - -	507
XXVI.	Radost a užitek ze skutků milosrdenství	508
XXVII.	Co značí ryby a mořské obludy - - - - -	511
XXVIII.	Proč přidáno, že vše, co Bůh stvořil, bylo velmi dobré - - - - -	512
XXIX.	Díla Boží jsou ustavičně dobrá - - - - -	513
XXX.	Sny Manichejských - - - - -	514
XXXI.	Co se líbí Bohu, líbí se i zbožným - - - - -	515

XXXII. Přehled činnosti Boží - - - - -	516
XXXIII. Veškerý tvor ať chválí Boha - - - - -	518
XXXIV. Mystický výklad celého stvoření - - - - -	519
XXXV. Prosba o pokoj - - - - -	521
XXXVI. Proč nemá sedmý den večera - - - - -	521
XXXVII. Jak Bůh odpočívá v nás - - - - -	521
XXXVIII. Jinak vidí stvoření Bůh, jinak člověk - -	522